

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Commissie	
93/C 340/01	Ecu.....	1
93/C 340/02	Mededeling van de Commissie krachtens artikel 9, lid 9, van Verordening (EEG) nr. 3420/83 van de Raad van 14 november 1983.....	2
93/C 340/03	Mededeling van de Commissie krachtens artikel 9, lid 9, van Verordening (EEG) nr. 3420/83 van de Raad van 14 november 1983.....	2
	II Voorbereidende besluiten	
	Commissie	
93/C 340/04	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de definities voor de toepassing van de in artikel 104 en artikel 104 B, lid 1, van het Verdrag vastgelegde verbodsbepalingen.....	3
93/C 340/05	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de definities voor de toepassing van het in artikel 104 A van het Verdrag vastgelegde verbod op bevoorrechte toegang.....	6
93/C 340/06	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de toepassing van het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten.....	8
93/C 340/07	Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de voor de vaststelling van de verdeelsleutel voor de financiële middelen van het Europees Monetair Instituut te gebruiken statistische gegevens.....	11

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 340/08	Gewijzigd voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de raadpleging van het Europees Monetair Instituut door de autoriteiten van de Lid-Staten over ontwerpen van wettelijke bepalingen	12
<hr/>		
III Bekendmakingen		
Commissie		
93/C 340/09	Phare — Planning en realisatie van een nationaal radio-communicatienetwerk voor de behoeften aan medische spoedhulp — Bericht uitgeschreven door de Regering van Bulgarije voor een gefinancierd project in het kader van het Phare-Programma	14
93/C 340/10	Mededeling over de voorgenomen herziening van een anti-dumpingverordening	15
Hof van Justitie — Europees Parlement		
93/C 340/11	Aankondiging van een algemeen vergelijkend onderzoek	16

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

16 december 1993

(93/C 340/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	40,3264	US-dollar	1,12636
Deense kroon	7,56237	Canadese dollar	1,50087
Duitse mark	1,93001	Yen	123,854
Griekse drachme	276,769	Zwitserse frank	1,65102
Peseta	159,177	Noorse kroon	8,38517
Franse frank	6,59370	Zweedse kroon	9,50027
Iers pond	0,796519	Finse mark	6,54301
Lire	1907,43	Oostenrijkse schilling	13,5715
Gulden	2,16148	IJslandse kroon	81,1541
Escudo	197,225	Australische dollar	1,66818
Pond sterling	0,758337	Nieuwzeelandse dollar	2,00420
		Zuidafrikaanse rand	3,81047

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telexapparaat met automatische beantwoorder (nr. 21791) en een telekopieerapparaat met automatische beantwoorder (nr. 296 10 97) die dagelijkse gegevens betreffende de berekening van de landbouwmrekeningskoersen verstrekken.

(¹) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Mededeling van de Commissie krachtens artikel 9 lid 9, van Verordening (EEG) nr. 3420/83 van de Raad van 14 november 1983

(93/C 340/02)

Krachtens artikel 9, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3420/83 van de Raad van 14 november 1983 betreffende de invoerregelingen voor de produkten van oorsprong uit landen met staats-handel die op communautair niveau niet zijn geliberaliseerd ⁽¹⁾ heeft de Commissie besloten op 3 december 1993 de volgende wijziging aan te brengen in de invoerregeling van toepassing in de Benelux ten opzichte van de Volksrepubliek China:

Bij wijze van uitzondering wordt voor de volgende produkten de invoer toegestaan:

GN-code	Omschrijving van de goederen	Waarde (in 1 000 ecu)
9603 21 00 9603 29 10 9603 29 30 9603 29 90 9603 30 10 9603 30 90 9603 40 10 9603 90 91	Tandenborstels, borstels, bezems, kwasten en pense-len, met uitzondering van borstels voor machines	20

⁽¹⁾ PB nr. L 346 van 8. 12. 1983, blz. 6.

Mededeling van de Commissie krachtens artikel 9, lid 9, van Verordening (EEG) nr. 3420/83 van de Raad van 14 november 1983

(93/C 340/03)

Krachtens artikel 9, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3420/83 van de Raad van 14 november 1983 betreffende de invoerregelingen voor de produkten van oorsprong uit landen met staats-handel die op communautair niveau niet zijn geliberaliseerd ⁽¹⁾ heeft de Commissie besloten op 3 december 1993 de volgende wijziging aan te brengen in de invoerregeling van toepassing in Frankrijk ten opzichte van Mongolië:

Bij wijze van uitzondering wordt voor de volgende textielprodukten de invoer toegestaan:

— Categorie ex 5 (GN-codes 6110 10 35, 6110 10 38, 6110 10 95 en 6110 10 98) 5 000 stuks.

⁽¹⁾ PB nr. L 346 van 8. 12. 1983, blz. 6.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de definities voor de toepassing van de in artikel 104 en artikel 104 B, lid 1, van het Verdrag vastgelegde verbodsbepalingen ⁽¹⁾

(93/C 340/04)

COM(93) 617 def. — SYN 466

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 2 december 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 104 B, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europees Parlement,

Overwegende dat artikel 104 en artikel 104 B, lid 1, van het Verdrag rechtstreeks toepasselijk zijn; dat indien nodig definities kunnen worden gegeven van de in die artikelen gebruikte termen;

Overwegende dat in het bijzonder de in artikel 104 van het Verdrag gebruikte termen „voorschotten in rekening-courant” en „andere kredietfaciliteiten” nader moeten worden omschreven, met name wat betreft de behandeling van de op 1 januari 1994 reeds bestaande vorderingen;

Overwegende dat het wenselijk is dat de nationale centrale banken van de Lid-Staten die aan de derde fase van de Economische en Monetaire Unie (EMU) deelnemen, deze ingaan met onder hun activa verhandelbare en marktconforme vorderingen, met name om aan het monetaire beleid van het Europees Stelsel van Centrale Bank (ESCB) de gewenste flexibiliteit te geven en om een normale bijdrage van de verschillende aan de Monetaire Unie deelnemende nationale centrale banken aan de onderling te verdelen monetaire inkomsten mogelijk te maken;

Overwegende dat de centrale banken die na 1 januari 1994 nog niet verhandelbare en niet-marktconforme vorderingen op de overheidssector hebben, gemachtigd moeten kunnen worden deze vorderingen later om te zetten in verhandelbare en marktconforme waardepapieren;

Overwegende dat het Protocol betreffende enkele bepalingen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk van

Groot-Brittannië en Noord-Ierland in paragraaf 11 bepaalt dat de Regering van het Verenigd Koninkrijk haar „Ways and Means”-faciliteit bij de Bank of England kan handhaven indien en zolang het Verenigd Koninkrijk niet naar de derde fase van de EMU overgaat; dat de omzetting van de uitstaande bedragen van deze kredietfaciliteit in verhandelbare en marktconforme waardepapieren met een vaste vervaldatum mogelijk moet worden gemaakt indien het Verenigd Koninkrijk naar de derde fase overgaat;

Overwegende dat in het Protocol betreffende Portugal wordt bepaald dat Portugal wordt gemachtigd de aan de autonome gebieden van de Azoren en Madeira toegekende faciliteit om, onder de in de huidige Portugese wetgeving vastgestelde voorwaarden een rentevrije kredietfaciliteit bij de Banco do Portugal te verkrijgen, te handhaven en dat Portugal zich ertoe verbindt alles in het werk te stellen om zo spoedig mogelijk een eind aan bovenbedoelde faciliteit te maken;

Overwegende dat de Lid-Staten passende maatregelen moeten nemen met het oog op een doelmatige en volledige toepassing van de verbodsbepalingen van artikel 104 van het Verdrag; dat met name de op de secundaire markt verrichte aankopen niet mogen bijdragen tot ontwijking van het doel van dit artikel;

Overwegende dat, binnen de bij de onderhavige verordening gestelde grenzen, de rechtstreekse aankoop door de centrale bank van een Lid-Staat van verhandelbare schuldbewijzen die door de overheidssector van een andere Lid-Staat zijn uitgegeven, niet bijdraagt tot het onttrekken van de overheidssector aan de discipline van de marktmechanismen indien deze aankopen uitsluitend worden verricht ten behoeve van het beheer van de deviezenreserves;

Overwegende dat, onverminderd de bij artikel 169 van het Verdrag aan de Commissie toegekende rol, het Europees Monetair Instituut en daarna de Europese Centrale Bank, op grond van artikel 109 F, lid 9, en artikel 180 van het Verdrag, tot taak heeft erop toe te zien dat de nationale centrale banken de bij het Verdrag opgelegde verplichtingen nakomen;

⁽¹⁾ PB nr. C 324 van 1. 12. 1993, blz. 5.

Het initiële ontwerp-voorstel (COM(93) 371 def. — SYN 466 — SYN 467 van 22. 7. 1993) werd bevestigd als formeel voorstel met ingang van 1. 11. 1993.

Overwegende dat intradaagse kredieten van de centrale banken dienstig kunnen zijn om de goede werking van de betalingssystemen te waarborgen en dat derhalve intradaagse kredieten aan de overheidssector verenigbaar zijn met de doelstellingen van artikel 104 van het Verdrag, mits geen verlenging mogelijk is;

Overwegende dat er geen aanleiding is om de uitoefening van de functie van „fiscal agent” door de centrale banken te belemmeren; dat, ook al kan het incasseren door de centrale banken van door derden uitgegeven cheques ten behoeve van de overheidssector incidenteel een krediet tot gevolg hebben, er geen aanleiding is om te oordelen dat artikel 104 van het Verdrag dit verbiedt, zolang zulks over het geheel genomen geen kredietverlening aan de overheidssector met zich brengt;

Overwegende dat het aanhouden door de centrale banken van door de overheidssector uitgegeven munten die op het krediet van de overheidssector zijn geboekt, een vorm van renteloos krediet aan de overheidssector vormt; dat deze praktijk evenwel, indien zij slechts op beperkte bedragen betrekking heeft, het beginsel van artikel 104 van het Verdrag niet in het geding brengt en dat derhalve, gezien de moeilijkheden die zouden voortvloeien uit een totaal verbod op deze vorm van krediet, zij kan worden toegelaten binnen de door deze verordening vastgestelde limiet;

Overwegende dat de Bondsrepubliek Duitsland als gevolg van de hereniging bijzondere moeilijkheden ondervindt bij de inachtneming van de limiet met betrekking tot die tegoeden en dat het derhalve wenselijk is in dit geval gedurende een beperkte periode een hoger percentage toe te staan;

Overwegende dat de financiering door de centrale banken van de verplichtingen van de overheidssector jegens het Internationaal Monetair Fonds of op grond van de tenuitvoerlegging van het in de Gemeenschap ingestelde mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn, resulteert in vorderingen op het buitenland die reserve-activa vormen of daarmee kunnen worden gelijkgesteld; dat het derhalve passend lijkt zulks toe te staan;

Overwegende dat het verbod van artikel 104 en artikel 104 B, lid 1, betrekking heeft op openbare bedrijven; dat het begrip „openbare bedrijven” wordt gedefinieerd in Richtlijn 80/723/EEG van de Commissie van 25 juni 1980 betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen Lid-Staten en openbare bedrijven⁽¹⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van artikel 104 van het Verdrag wordt verstaan onder:

a) „voorschot in rekening-courant”: het ter beschikking stellen van middelen ten behoeve van de overheidssector, waardoor een debetsaldo ontstaat of kan ontstaan;

b) „andere kredietfaciliteit”:

- i) iedere op 1 januari 1994 bestaande vordering op de overheidssector, met uitzondering van vorderingen met een vaste vervaldatum die vóór die datum zijn ontstaan,
- ii) iedere financiering van verplichtingen van de overheidssector jegens derden,
- iii) onverminderd artikel 104, lid 2, van het Verdrag, iedere transactie met de overheidssector waardoor een vordering op de overheidssector ontstaat of kan ontstaan.

2. Als schuldbewijzen in de zin van artikel 104 van het Verdrag worden niet beschouwd waardepapieren die van de overheidssector zijn verkregen ter omzetting in verhandelbare en marktconforme waardepapieren met een vaste vervaldatum:

- van vorderingen met een vaste vervaldatum die vóór 1 januari 1994 zijn verkregen en die niet verhandelbaar of niet marktconform zijn, mits de vervaldatum van de waardepapieren niet later valt dan die van genoemde vorderingen;
- van de uitstaande bedragen van de „Ways and Means”-faciliteit waarover de Regering van het Verenigd Koninkrijk bij de Bank of England beschikt tot de datum waarop het Verenigd Koninkrijk in voorkomend geval naar de derde fase van de EMU overgaat.

Artikel 2

1. In de tweede fase van de EMU wordt niet als rechtstreeks kopen in de zin van artikel 104 van het Verdrag beschouwd, het kopen door de nationale centrale bank van een Lid-Staat, van de overheidssector van een andere Lid-Staat, van verhandelbare schuldbewijzen van die overheidssector, mits deze aankopen uitsluitend worden verricht ten behoeve van het beheer van de deviezenreserves.

2. In de derde fase van de EMU worden niet als rechtstreeks kopen in de zin van artikel 104 van het Verdrag beschouwd, het kopen uitsluitend ten behoeve van het beheer van de deviezenreserves:

- door de centrale bank van een Lid-Staat die niet aan de derde fase van de EMU deelneemt, van de overheidssector van een andere Lid-Staat, van verhandelbare schuldbewijzen van die overheidssector,
- door de Europese Centrale Bank of de centrale bank van een Lid-Staat die aan de derde fase van de EMU deelneemt, van de overheidssector van een Lid-Staat die niet aan de derde fase deelneemt, van verhandelbare schuldbewijzen van die overheidssector.

Artikel 3

Voor de toepassing van deze verordening worden onder „overheidssector” verstaan instellingen of organen van de Gemeenschap, centrale overheden, regionale, lokale

⁽¹⁾ PB nr. L 195 van 29. 7. 1980, blz. 35. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/84/EEG van de Commissie (PB nr. L 254 van 12. 10. 1993, blz. 16).

of andere overheden en andere publiekrechtelijke lichamen of openbare bedrijven van de Lid-Staten.

Onder „nationale centrale banken” worden verstaan de centrale banken van de Lid-Staten en het „Institut monétaire luxembourgeois”.

Artikel 4

Intradaagse kredieten van de Europese Centrale Bank of de nationale centrale banken aan de overheidssector worden niet als een kredietfaciliteit in de zin van artikel 104 van het Verdrag beschouwd, wanneer deze beperkt blijven tot de dag zelf en geen enkele verlenging mogelijk is.

Artikel 5

Wanneer de Europese Centrale Bank of de nationale centrale banken van de overheidssector ter incasso cheques ontvangen die door derden zijn uitgegeven en zij de rekening van de overheidssector crediteren voordat de bank die de betrokkene is, gedebiteerd is, wordt de verrichting niet als kredietfaciliteit in de zin van artikel 104 van het Verdrag beschouwd, wanneer sinds de ontvangst van de cheque een bepaalde termijn is verstreken die overeenkomt met de normale termijn voor het incasseren van cheques door de centrale bank van de betrokken Lid-Staat, mits de eventuele „float” uitzonderlijk is, een klein bedrag betreft en op korte termijn ongedaan wordt gemaakt.

Artikel 6

Het aanhouden door de Europese Centrale Bank of de nationale centrale banken van door de overheidssector uitgegeven munten die op het credit van de overheidssector zijn geboekt, wordt niet als kredietfaciliteit in de zin van artikel 104 van het Verdrag beschouwd, wanneer het bedrag van deze tegoeden minder dan 10 % van het bedrag van de in omloop zijnde munten belooft.

Tot en met 31 december 1996 bedraagt dit cijfer 15 % voor Duitsland.

Artikel 7

De financiering door de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken van de verplichtingen van de overheidssector jegens het Internationaal Monetair Fonds of op grond van de tenuitvoerlegging van het mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn, ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 1969/88 ⁽¹⁾, wordt niet als kredietfaciliteit in de zin van artikel 104 van het Verdrag beschouwd.

Artikel 8

1. Voor de toepassing van artikel 104 en artikel 104 B, lid 1, van het Verdrag, wordt onder „openbaar bedrijf” verstaan elk bedrijf waarop de Staat of andere territoriale lichamen rechtstreeks of middelijk een dominerende invloed kunnen uitoefenen uit hoofde van eigendom, financiële deelneming of de desbetreffende voorschriften.

Dominerende invloed wordt vermoed uitgeoefend te kunnen worden, wanneer de Staat of andere territoriale lichamen, al dan niet rechtstreeks, ten aanzien van het bedrijf:

- a) de meerderheid van het geplaatste kapitaal van dat bedrijf bezitten,
- b) over de meerderheid van de stemrechten verbonden aan de door genoemd bedrijf uitgegeven aandelen beschikken, of
- c) meer dan de helft der leden van het bestuurs-, leidinggevend of toezichhoudend orgaan van genoemd bedrijf kunnen benoemen.

2. Voor de toepassing van artikel 104 en artikel 104 B, lid 1, van het Verdrag, maken de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken geen deel uit van de overheidssector.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1994.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 1969/88 van de Raad van 24 juni 1988 houdende instelling van een geïntegreerd mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de Lid-Staten (PB nr. L 178 van 8. 7. 1988, blz. 1).

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de definities voor de toepassing van het in artikel 104 A van het Verdrag vastgelegde verbod op bevoorrechte toegang ⁽¹⁾

(93/C 340/05)

COM(93) 617 def. — SYN 467

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 2 december 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 104 A, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europees Parlement,

Overwegende dat het in artikel 104 A van het Verdrag bedoelde verbod op bevoorrechte toegang tot de financiële instellingen van essentiële betekenis is om de financiële transacties van de overheidssector aan de discipline van het marktmechanisme te onderwerpen en zodoende tot het versterken van de begrotingsdiscipline bij de dragers; dat het bovendien de Lid-Staten op voet van gelijkheid stelt wat de toegang van de overheidssector tot de financiële instellingen betreft;

Overwegende dat de Raad definities moet vaststellen voor de toepassing van dit verbod;

Overwegende dat de Lid-Staten en de Gemeenschap dienen te handelen met inachtneming van het beginsel van een open markteconomie met vrije mededinging;

Overwegende met name dat de onderhavige verordening geen gevolgen mag hebben voor de met dit beginsel overeenstemmende wijzen van organisatie van de markten;

Overwegende dat de onderhavige verordening niet ten doel heeft de werking van financiële overheidsinstellingen, waneer deze met voornoemd beginsel in overeenstemming is, te belemmeren;

Overwegende dat volgens artikel 104 A van het Verdrag maatregelen waardoor een bevoorrechte toegang wordt verkregen, verboden zijn; dat gepreciseerd dient te worden welke soorten handelingen onder dit verbod vallen; dat dit verbod geen betrekking mag hebben op door financiële instellingen vrijelijk aangegane verbintenissen in het kader van contractuele betrekkingen;

Overwegende dat volgens hetzelfde artikel overwegingen inzake bedrijfseconomisch toezicht een afwijking van het beginsel van dit verbod kunnen rechtvaardigen; dat evenwel wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen of

bestuursmaatregelen niet aangewend mogen worden om, onder het mom van bedrijfseconomisch toezicht, een verkapte vorm van bevoorrechte toegang te creëren;

Overwegende dat hetzelfde verbod van toepassing is op de openbare bedrijven; dat het begrip „openbare bedrijven” wordt gedefinieerd in Richtlijn 80/723/EEG van de Commissie van 25 juni 1980 betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen Lid-Staten en openbare bedrijven ⁽²⁾.

Overwegende dat om redenen met betrekking tot het monetaire beleid de financiële instellingen en in het bijzonder de kredietinstellingen verplicht kunnen worden vorderingen op de Europese Centrale Bank en/of op de nationale centrale banken aan te houden;

Overwegende dat de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken als overheidslichamen geen maatregelen mogen nemen waardoor bevoorrechte toegang wordt verkregen; dat de door de Europese Centrale Bank of de nationale centrale banken uitgevaardigde regels voor het mobiliseren of belenen van schuldbewijzen niet gebruikt mogen worden om het verbod op bevoorrechte toegang te omzeilen;

Overwegende dat, ten einde omzeiling van het verbod te voorkomen, de definities van de verschillende soorten financiële instellingen in het Gemeenschapsrecht moeten worden aangevuld met een vermelding betreffende de instellingen die financiële werkzaamheden uitoefenen maar waarvoor nog geen communautaire harmonisatie geldt, zoals bijvoorbeeld bijkantoren van instellingen uit derde landen, houdster- of factoringsmaatschappijen, niet-gecoördineerde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's), instellingen voor pensioenvoorziening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van artikel 104 A van het Verdrag worden onder „maatregelen waardoor een bevoorrechte toegang wordt verkregen” verstaan alle wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of alle bindende rechtshandelingen die in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag tot stand komen en die:

⁽¹⁾ PB nr. C 324 van 1. 12. 1993, blz. 7.

Het initiële ontwerp-voorstel (COM(93) 371 def. — SYN 466 — SYN 467 van 22. 7. 1993) werd bevestigd als formeel voorstel met ingang van 1. 11. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 195 van 29. 7. 1980, blz. 35. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening 93/84/EEG van de Commissie (PB nr. L 254 van 12. 10. 1993, blz. 16).

- financiële instellingen verplichten vorderingen op instellingen of op organen van de Gemeenschap, centrale overheden, regionale, lokale of andere overheden, andere publiekrechtelijke lichamen of openbare bedrijven van de Lid-Staten, hierna „overheidssector” genoemd, te verwerven of aan te houden of
- fiscale voordelen toekennen die uitsluitend ten goede kunnen komen aan financiële instellingen, dan wel financiële voordelen toekennen die niet in overeenstemming zijn met de beginselen van een markteconomie, ten einde het verwerven of aanhouden van dergelijke vorderingen door deze instellingen te bevorderen.

2. Als maatregelen waardoor een bevoorrechte toegang wordt verkregen worden niet beschouwd maatregelen die aanleiding geven tot:

- verplichtingen tot financiering van sociale huisvesting, onder bijzondere voorwaarden zoals met name een verplichting om middelen te centraliseren bij financiële overheidsinstellingen, wanneer voor de financiering van sociale huisvesting voor de overheidssector dezelfde voorwaarden gelden als voor particuliere leningnemers bij soortgelijke financieringen met dezelfde doeleinden;
- de verplichting om middelen te centraliseren bij een overheidskredietinstelling, wanneer deze verplichting op 1 januari 1994 een integreerend deel uitmaakt van de organisatie van een voor gezinnen bestemd bijzonder netwerk van kredietinstellingen of specifiek spaarstelsel en bedoeld is als financiële zekerheid voor het gehele netwerk of voor het spaarstelsel. Over het gebruik van de gecentraliseerde middelen moet worden beslist door de leidinggevende organen van de betrokken overheidskredietinstelling, en dit gebruik moet in overeenstemming zijn met de beginselen van een markteconomie met vrije mededinging;
- verplichtingen tot financiering van de vergoeding van schade ten gevolge van rampen, voor zover de voorwaarden van de financiering van de vergoeding niet gunstiger zijn wanneer de schade wordt geleden door de overheidssector dan wanneer de schade wordt geleden door de particuliere sector.

Artikel 2

Voor de toepassing van artikel 104 A van het Verdrag worden onder „overwegingen van bedrijfseconomisch toezicht” verstaan overwegingen die ten grondslag liggen aan nationale wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of nationale bestuursmaatregelen die gebaseerd zijn op of verenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht en die beogen de soliditeit van de financiële instellingen te bevorderen, ten einde de stabiliteit van het financiële stelsel in zijn geheel en de bescherming van de cliënten van deze instellingen te versterken.

Artikel 3

1. Voor de toepassing van artikel 104 A van het Verdrag wordt onder „openbaar bedrijf” verstaan elk bedrijf waarop de Staat of andere territoriale lichamen rechtstreeks of middellijk een dominerende invloed kunnen uitoefenen uit hoofde van eigendom, financiële deelneming of de desbetreffende voorschriften.

Dominerende invloed wordt vermoed uitgeoefend te kunnen worden, wanneer de Staat of andere territoriale lichamen, al dan niet rechtstreeks, ten aanzien van het bedrijf:

- a) de meerderheid van het geplaatste kapitaal van dat bedrijf bezitten, of
- b) over de meerderheid van de stemrechten verbonden aan de door genoemd bedrijf uitgegeven aandelen beschikken, of
- c) meer dan de helft der leden van het bestuurs-, leidinggevend of toezichthoudend orgaan van genoemd bedrijf kunnen benoemen.

2. Onverminderd hun verplichting als overheidslichamen om geen maatregelen waardoor een bevoorrechte toegang wordt verkregen te nemen, worden de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken voor de toepassing van dit artikel niet beschouwd als deel uitmakend van de overheidssector.

3. Onder „nationale centrale banken” worden verstaan de centrale banken van de Lid-Staten en het „Institut monétaire luxembourgeois”.

Artikel 4

1. Voor de toepassing van artikel 104 A van het Verdrag worden onder „financiële instellingen” verstaan:

- kredietinstellingen zoals gedefinieerd in artikel 1, eerste streepje, van Richtlijn 77/780/EEG (*),
- verzekeringsondernemingen zoals gedefinieerd in artikel 1, onder a), van Richtlijn 92/49/EEG (*),
- verzekeringsondernemingen zoals gedefinieerd in artikel 1, onder a), van Richtlijn 92/96/EEG (*),
- icbe's zoals gedefinieerd in artikel 1, lid 2, van Richtlijn 85/611/EEG (*),

(*) Richtlijn 77/780/EEG van Raad van 12 december 1977 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (PB nr. L 322 van 17. 12. 1977, blz. 30). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/646/EEG (PB nr. L 386 van 30. 12. 1989, blz. 1).

(*) Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche (derde richtlijn schadeverzekering) (PB nr. L 228 van 11. 8. 1992, blz. 1).

(*) Richtlijn 92/96/EEG van de Raad van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf (derde richtlijn levensverzekering) (PB nr. L 360 van 9. 12. 1992, blz. 1).

(*) Richtlijn 85/611/EEG van de Raad van 20 december 1985 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PB nr. L 375 van 31. 12. 1985, blz. 3). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 88/220/EEG (PB nr. L 100 van 19. 4. 1988, blz. 31).

- beleggingsondernemingen zoals gedefinieerd in artikel 1, onder 2, van Richtlijn 93/22/EEG ⁽¹⁾,
 - andere ondernemingen of instellingen die een soortgelijke werkzaamheid uitoefenen als de in de vorige streepjes genoemde ondernemingen of instellingen of die als voornaamste werkzaamheid hebben het verwerven van financiële activa of het transformeren van financiële vorderingen.
2. De volgende instellingen zijn geen financiële instellingen als bedoeld in lid 1:
- de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken,

⁽¹⁾ Richtlijn 93/22/EEG van de Raad van 10 mei 1993 betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten (PB nr. L 141 van 11. 6. 1993, blz. 27).

- de financiële diensten van de posterijen wanneer deze deel uitmaken van de sector overheid zoals gedefinieerd overeenkomstig het Europees Stelsel van Economische Rekeningen (ESER) of wanneer hun voornaamste werkzaamheid erin bestaat op te treden als financieel agent van de overheid, en
- de instellingen die deel uitmaken van de sector overheid zoals gedefinieerd overeenkomstig het ESER of waarvan de passiva volledig overeenkomen met een overheidsschuld.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1994.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de toepassing van het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten ⁽¹⁾

(93/C 340/06)

COM(93) 617 def.

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 2 december 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 104 C, lid 14, derde alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat de begrippen „overheid”, „tekort” en „investeringen” in het Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten zijn omschreven door verwijzing naar het Europees Stelsel van Economische Rekeningen (ESER) ⁽²⁾; dat nauwkeurige definities onder verwijzing naar de codes van het ESER nodig zijn; dat herziening van deze definities kan plaatsvinden in het kader van de noodzakelijke harmonisatie van de nationale sta-

tistische of om andere redenen; dat over elke herziening van het ESER door de Raad moet worden beslist overeenkomstig de bij het Verdrag vastgestelde bevoegdheids- en procedurevoorschriften;

Overwegende dat de in het Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten gegeven definitie van het begrip „schuld” nader dient te worden omschreven onder verwijzing naar de codes van het ESER;

Overwegende dat in Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad van 13 februari 1989 betreffende de harmonisatie van de opstelling van het bruto nationaal product tegen marktprijzen ⁽³⁾ een passende gedetailleerde definitie van „bruto binnenlands product tegen marktprijzen” wordt gegeven;

Overwegende dat de Commissie krachtens het Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten de in die procedure te gebruiken statistische gegevens moet verstrekken;

Overwegende dat gedetailleerde regels nodig zijn om de snelle en regelmatige kennisgeving door de Lid-Staten

⁽¹⁾ PB nr. C 324 van 1. 12. 1993, blz. 8.

Het initiële ontwerp-voorstel (COM(93) 371 def. — SYN 466 — SYN 467 van 22. 7. 1993) werd bevestigd als formeel voorstel met ingang van 1. 11. 1993.

⁽²⁾ Bureau voor de Statistiek der Europese Gemeenschappen, Europees Stelsel van Economische Rekeningen, tweede druk.

⁽³⁾ PB nr. L 49 van 21. 2. 1989, blz. 26.

aan de Commissie van hun voorziene en feitelijke tekorten en van de omvang van hun schuld te organiseren;

Overwegende dat de Commissie volgens artikel 104 C, leden 2 en 3, van het Verdrag toeziet op de ontwikkeling van de begrotingssituatie en de omvang van de overheidsschuld in de Lid-Staten en op basis van criteria met betrekking tot het overheidstekort en de overheidsschuld nagaat of de hand wordt gehouden aan de begrotingsdiscipline; dat de Commissie, indien een Lid-Staat niet aan deze of aan een van deze criteria voldoet, alle relevante factoren in aanmerking neemt; dat de Commissie dient te onderzoeken of er gevaar is voor een buitensporig tekort in een Lid-Staat,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

AFDELING 1

Definities

Artikel 1

1. Voor de toepassing van het Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten en van deze verordening worden de in de volgende leden staande termen gedefinieerd overeenkomstig het Europees Stelsel van Economische Rekeningen (ESER). De tussen haakjes vermelde codes zijn die van het ESER, tweede druk.

2. Overheid: de sector overheid (S60), onderverdeeld in de subsectoren centrale overheid (S61), lagere publiekrechtelijke lichamen (S62) en sociale verzekeringsinstellingen (S63), onder uitsluiting van commerciële transacties, als gedefinieerd in het ESER.

De uitsluiting van commerciële transacties betekent dat de sector overheid (S60) alleen de institutionele eenheden omvat die als hoofdfunctie niet-verhandelbare diensten voortbrengen.

3. Overheidstekort (-overschot): het financieringstekort (-overschot) (N5) van de sector overheid (S60) als gedefinieerd in het ESER. De in het overheidstekort begrepen rente is de rente (R41) als gedefinieerd in het ESER.

4. Overheidsinvesteringen: de bruto-investeringen in vaste activa (P41) van de sector overheid (S60), als gedefinieerd in het ESER.

5. Overheidsschuld: de nominale waarde van alle aan het eind van het jaar uitstaande bruto-verplichtingen van de sector overheid (S60), met uitzondering van de verplichtingen waarvan de corresponderende financiële activa door de sector overheid (S60) worden aangehouden.

De overheidsschuld wordt gevormd door de verplichtingen van de overheid in de volgende rubrieken: chartaal geld en deposito's (F20 en F30), kortlopende waardepa-

pieren (F40), obligaties (F50), overige kredieten met korte looptijd (F79) en overige kredieten met middellange of lange looptijd (F89), overeenkomstig de definities van het ESER.

De nominale waarde van een aan het eind van het jaar uitstaande verplichting is de op het schuldbewijs afgedrukte waarde.

De nominale waarde van een aan een indexcijfer gekoppelde verplichting komt overeen met de op het schuldbewijs afgedrukte waarde, aangepast met de aan het indexcijfer gekoppelde kapitaalaanwas aan het eind van het jaar.

In vreemde valuta's luidende verplichtingen worden in nationale valuta omgerekend tegen de representatieve marktcoersen op de laatste werkdag van elk jaar.

Artikel 2

Het bruto binnenlands produkt is het bruto binnenlands produkt tegen marktprijzen (BBPmp) zoals gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom.

Artikel 3

1. De cijfers betreffende het voorziene overheidstekort zijn de cijfers die voor het lopende jaar door de Lid-Staten zijn opgesteld in overeenstemming met de meest recente besluiten van hun begrotingsautoriteiten.

2. De cijfers betreffende het feitelijke overheidstekort en de omvang van de feitelijke overheidsschuld zijn de geschatte, semi-definitieve of definitieve uitkomsten voor een afgelopen jaar.

AFDELING 2

Regels en toepassingsgebied van de kennisgeving

Artikel 4

1. Vanaf het begin van 1994 stellen de Lid-Staten de Commissie tweemaal per jaar in kennis van hun voorziene en feitelijke overheidstekorten en van de omvang van hun feitelijke overheidsschuld, de eerste maal vóór 1 maart van het lopende jaar (jaar n) en de tweede maal vóór 1 september van jaar n.

2. Vóór 1 maart van het jaar n:

— stellen de Lid-Staten de Commissie in kennis van hun voorziene overheidstekort voor het jaar n, hun meest recente schatting van het feitelijke overheidstekort voor het jaar n-1 en hun feitelijke overheidstekorten voor de jaren n-2, n-3 en n-4;

— verstrekken de Lid-Staten de Commissie tegelijkertijd voor de jaren n, n-1 en n-2 de desbetreffende begrotingstekorten van hun overheidsrekeningen, volgens de in de Lid-Staat meest gebruikelijke definitie en de cijfers waarmee de overgang tussen dit begrotingstekort van de overheidsrekeningen en hun overheidste-

kort wordt verklaard. De aan de Commissie te verstrekken cijfers waarmee deze overgang wordt verklaard omvatten in het bijzonder de cijfers betreffende het financieringstekort van de subsectoren S61, S62 en S63;

- stellen de Lid-Staten de Commissie in kennis van de schatting van de omvang van hun feitelijke overheidsschuld aan het eind van het jaar n-1 en van de omvang van hun feitelijke overheidsschuld voor de jaren n-2, n-3 en n-4;
- verstrekken de Lid-Staten de Commissie tegelijkertijd voor de jaren n-1 en n-2 de cijfers waarmee de bijdrage van hun overheidstekort en de bijdragen van de andere relevante factoren tot de verandering van de omvang van hun overheidsschuld worden verklaard.

3. Vóór 1 september van het jaar n:

- stellen de Lid-Staten de Commissie in kennis van hun bijgewerkte voorziene overheidstekort voor het jaar n en van hun feitelijke overheidstekorten voor de jaren n-1, n-2, n-3 en n-4 en voldoen zij aan de bepalingen van lid 2, tweede streepje;
- stellen de Lid-Staten de Commissie in kennis van de omvang van hun feitelijke overheidsschuld voor de jaren n-1, n-2, n-3 en n-4, en voldoen zij aan de bepalingen van lid 2, vierde streepje.

4. De cijfers betreffende het voorziene overheidstekort die aan de Commissie worden medegedeeld overeenkomstig de leden 2 en 3, worden uitgedrukt in nationale valuta en in begrotingsjaren.

De cijfers betreffende het feitelijke overheidstekort en de omvang van de feitelijke overheidsschuld die aan de Commissie worden medegedeeld overeenkomstig de le-

den 2 en 3, worden uitgedrukt in nationale valuta en in kalenderjaren, met uitzondering van de meest recente schattingen voor het jaar n-1 die mogen worden uitgedrukt in begrotingsjaren.

Ingeval het begrotingsjaar verschilt van het kalenderjaar stellen de Lid-Staten de Commissie tevens in kennis van de cijfers betreffende het feitelijke overheidstekort en de omvang van de feitelijke overheidsschuld voor de twee begrotingsjaren die voorafgaan aan het lopende begrotingsjaar.

Artikel 5

De Lid-Staten verstrekken de Commissie volgens de bepalingen van artikel 4, leden 1, 2 en 3, de cijfers betreffende hun uitgaven voor overheidsinvesteringen en hun rente-uitgaven.

Artikel 6

De Lid-Staten verstrekken de Commissie binnen dezelfde termijnen als zijn vastgesteld in artikel 4, lid 1, een prognose van hun bruto binnenlands produkt voor het jaar n en de feitelijke omvang van hun bruto binnenlands produkt voor de jaren n-1, n-2, n-3 en n-4.

Artikel 7

In geval van herziening van het ESER, waarover door de Raad wordt beslist volgens de bij het Verdrag vastgestelde bevoegdheids- en procedurevoorschriften, brengt de Commissie in de artikelen 1 en 4 de nieuwe verwijzingen naar het ESER aan.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1994.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de voor de vaststelling van de verdeelsleutel voor de financiële middelen van het Europees Monetair Instituut te gebruiken statistische gegevens ⁽¹⁾

(93/C 340/07)

COM(93) 617 def.

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 2 december 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 16.1 en 16.2 van het aan het Verdrag gehechte Protocol betreffende de statuten van het Europees Monetair Instituut,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Comité van Presidenten van de centrale banken,

Gezien het advies van het Monetair Comité,

Overwegende dat het Europees Monetair Instituut, hierna te noemen „EMI” op 1 januari 1994 wordt opgericht;

Overwegende dat het EMI van eigen middelen wordt voorzien;

Overwegende dat de omvang van de middelen van het EMI wordt vastgesteld door de Raad van het EMI;

Overwegende dat de middelen van het EMI worden verstrekt uit bijdragen van de nationale centrale banken overeenkomstig de verdeelsleutel waarnaar in artikel 16.2 van de statuten van het EMI wordt verwezen;

Overwegende dat de verdeelsleutel voor de financiële middelen van het EMI vóór het begin van de tweede fase wordt vastgesteld;

Overwegende dat de voor de vaststelling van de verdeelsleutel te gebruiken statistische gegevens overeenkomstig de door de Raad vastgestelde voorschriften door de Commissie worden verstrekt;

Overwegende dat de door de Raad in het onderhavige besluit vastgestelde voorschriften geen precedent vormen voor andere rechtshandelingen die de Raad op andere gebieden zou kunnen vaststellen;

Overwegende dat de aard en de bronnen van de te gebruiken gegevens alsmede de wijze van berekening van de verdeelsleutel moeten worden omschreven;

Overwegende dat Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad van 13 februari 1989 betreffende de harmonisatie van de opstelling van het bruto nationaal produkt tegen marktprijzen ⁽²⁾ voorziet in een procedure voor de vaststelling van de gegevens betreffende het bruto binnenlands produkt tegen marktprijzen door de Lid-Staten; overwegende dat de Lid-Staten alle noodzakelijke maatregelen nemen opdat deze gegevens overgemaakt zouden worden aan de Commissie,

BESLUIT:

Artikel 1

De statistische gegevens die voor de vaststelling van de verdeelsleutel voor de bijdragen van de nationale centrale banken aan de financiële middelen van het EMI moeten worden gebruikt, worden door de Commissie verstrekt overeenkomstig de in de volgende artikelen staande voorschriften.

Artikel 2

De bevolking en het bruto binnenlands produkt tegen marktprijzen, hierna te noemen „BBPmp” worden gedefinieerd volgens het geldende Europees Stelsel van Economische Rekeningen (ESER). Het BBPmp is het BBPmp zoals gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom.

Artikel 3

De gegevens betreffende de bevolking hebben betrekking op het jaar 1992. Overeenkomstig de desbetreffende ESER-aanbeveling wordt het gemiddelde van de totale bevolking in de loop van het jaar gebruikt.

Artikel 4

De gegevens betreffende het BBPmp hebben betrekking op elk van de jaren 1987 tot en met 1991. Zij worden voor elke Lid-Staat uitgedrukt in nationale valuta tegen lopende prijzen.

Artikel 5

De gegevens betreffende de bevolking worden door de Commissie (Eurostat) ingewonnen bij de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. C 324 van 1. 12. 1993, blz. 11.

Het initiële ontwerp-voorstel (COM(93) 371 def. — SYN 466 — SYN 467 van 22. 7. 1993) werd bevestigd als formeel voorstel met ingang van 1. 11. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 49 van 21. 2. 1989, blz. 26.

Artikel 6

De gegevens betreffende het BBPmp voor de jaren 1988 tot en met 1991 vloeien voort uit de toepassing van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom. De gegevens voor het jaar 1987 worden door de Commissie (Eurostat) ingewonnen bij de Lid-Staten, die deze gegevens in overeenstemming hebben gebracht met de gegevens betreffende het BBPmp voor de jaren 1988 tot en met 1991.

Artikel 7

1. Het aandeel van een Lid-Staat in de bevolking van de Gemeenschap is zijn aandeel in de som van de bevolkingen van de Lid-Staten, uitgedrukt in procenten.

2. De BBPmp-gegevens voor elk jaar en elke Lid-Staat, uitgedrukt in nationale valuta, worden omgerekend in ecu's. De hiertoe gebruikte wisselkoers is het gemiddelde van de wisselkoersen van alle werkdagen in een jaar. De dagelijkse wisselkoers is de door de Commissie berekende en in de C-reeks van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakte koers.

3. Het aandeel van een Lid-Staat in het BBPmp van de Gemeenschap is zijn aandeel in de som van de BBPmp's van de Lid-Staten over de vijf jaar, uitgedrukt in procenten.

Artikel 8

De weging van een nationale centrale bank in de verdeelsleutel is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de respectieve aandelen van de betrokken Lid-Staat in de bevolking en in het BBPmp van de Gemeenschap.

Artikel 9

De verschillende berekeningsfasen moeten cijfermatig voldoende zijn onderbouwd om de nauwkeurigheid ervan te waarborgen. De weging van de nationale centrale banken in de verdeelsleutel wordt uitgedrukt in een getal met vier decimalen.

Artikel 10

De in dit besluit bedoelde gegevens worden vóór 1 januari 1994 door de Commissie aan het Comité van Presidenten van de centrale banken van de Lid-Staten medegedeeld.

Gewijzigd voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de raadpleging van het Europees Monetair Instituut door de autoriteiten van de Lid-Staten over ontwerpen van wettelijke bepalingen ⁽¹⁾

(93/C 340/08)

COM(93) 617 def.

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 2 december 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 109 F, lid 6, en op artikel 5, lid 3, van het aan het Verdrag gehechte Protocol betreffende de statuten van het Europees Monetair Instituut,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Comité van Presidenten van de centrale banken,

Overwegende dat het Europees Monetair Instituut (EMI) op 1 januari 1994 wordt opgericht;

Overwegende dat in het Verdrag wordt bepaald dat het EMI door de autoriteiten van de Lid-Staten wordt geraadpleegd over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder zijn bevoegdheid vallen; dat het de taak van de Raad is de grenzen en voorwaarden van deze raadpleging vast te stellen;

Overwegende dat deze verplichting tot raadpleging voor de autoriteiten van de Lid-Staten niet afdoet aan de verantwoordelijkheid van de nationale autoriteiten ten aanzien van de aangelegenheden waarop de ontwerpen betrekking hebben;

Overwegende dat deze beschikking geen betrekking heeft op besluiten die door de nationale autoriteiten in het kader van de tenuitvoerlegging van het monetaire beleid worden genomen;

⁽¹⁾ PB nr. C 324 van 1. 12. 1993, blz. 12.

Het initiële ontwerp-voorstel (COM(93) 436 def. van 22. 9. 1993) werd bevestigd als formeel voorstel met ingang van 1. 11. 1993.

Overwegende dat de procedures voor de aanneming van ontwerpen van wettelijke bepalingen in de Lid-Staten geen onnodige vertraging mogen oplopen ten gevolge van het raadplegen van het EMI; dat de termijn waarbinnen het EMI advies moet uitbrengen, evenwel lang genoeg moet zijn om het EMI in staat te stellen de nodige zorg te besteden aan de bestudering van de voorgelegde teksten; dat de Lid-Staten in bijzonder spoedeisende gevallen die naar behoren gemotiveerd zijn, bijvoorbeeld op grond van de gevoeligheid van de markt, een kortere termijn dan één maand kunnen vaststellen; dat in het bijzonder in die gevallen een dialoog tussen de nationale autoriteiten en het EMI moet waarborgen dat met een ieders belangen rekening wordt gehouden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De autoriteiten van de Lid-Staten raadplegen het EMI over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens artikel 109 F van het Verdrag onder de bevoegdheid van het EMI vallen, met name:

- monetaire wetgeving, status van de ecu en betalingsmiddelen;
- de statuten en de bevoegdheden van de nationale centrale banken alsmede de instrumenten van monetair beleid;
- het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële, bank- en betalingsbalansstatistieken;
- clearing- en betalingssystemen, in het bijzonder voor grensoverschrijdende transacties;
- voorschriften voor financiële instellingen, voor zover die van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten.

2. Onmiddellijk na ontvangst van een ontwerp van wettelijke bepaling deelt het EMI aan de raadplegende nationale autoriteiten mede of dat ontwerp naar zijn oordeel betrekking heeft op een gebied dat onder zijn bevoegdheid valt.

Artikel 2

1. Onder „ontwerpen van wettelijke bepalingen” wordt verstaan: ontwerpen van op het grondgebied van een Lid-Staat algemeen toepasselijke bepalingen van dwingende aard, die regels bevatten voor een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal natuurlijke personen of rechtspersonen.

2. Als ontwerpen van wettelijke bepalingen in de zin van lid 1 worden niet beschouwd ontwerpen van bepalingen die uitsluitend tot doel hebben communautaire richtlijnen in het recht van de Lid-Staten om te zetten.

Artikel 3

Elke Lid-Staat neemt de nodige maatregelen om daadwerkelijk aan deze beschikking te voldoen. Daartoe ziet elke Lid-Staat erop toe dat het EMI tijdig geraadpleegd wordt; zodat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt, over het advies van het EMI kan beschikken voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt; tevens zorgt iedere Lid-Staat ervoor dat het advies van het EMI ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen, indien deze een andere is dan die welke het ontwerp heeft opgesteld.

Artikel 4

De nationale autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden, kunnen, indien zij zulks nodig achten, aan het EMI voor het uitbrengen van zijn advies een termijn stellen die niet korter mag zijn dan één maand, te rekenen vanaf de datum waarop de president van het EMI van het verzoek om advies in kennis wordt gesteld, behoudens in uitermate spoedeisende gevallen. Indien er na het verstrijken van die termijn geen advies is uitgebracht, kan worden gehandeld zonder het advies af te wachten. Ingeval het advies van het EMI na de gestelde termijn wordt ontvangen, zorgen de Lid-Staten er evenwel voor dat het ter kennis wordt gebracht van de in artikel 3 bedoelde autoriteiten.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Phare — Planning en realisatie van een nationaal radio-communicatienetwerk voor de behoeften aan medische spoedhulp**Bericht uitgeschreven door de Regering van Bulgarije voor een gefinancierd project in het kader van het Phare-Programma**

(93/C 340/09)

Benaming en nummer van het project

Planning en realisatie van een nationaal radio-communicatienetwerk voor de behoeften aan medische spoedhulp / PHARE/BG9201/MOH/EMS/SUPP03.

1. Deelname en oorsprong

De deelname staat onder gelijke voorwaarden open voor alle natuurlijke en rechtspersonen van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap en van Albanië, Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Roemenië, Slovenië, Slowakije en Tsjechische Republiek. De te leveren goederen dienen van oorsprong te zijn uit bovenbedoelde staten.

2. Onderwerp

Levering van het materiaal in één partij voor het Ministerie van Volksgezondheid.

Planning en realisatie van een nationaal radio-communicatienetwerk voor de behoeften aan medische spoedhulp.

3. Aanbestedingsdossier

Het volledige aanbestedingsdossier is kosteloos te verkrijgen bij:

- a) Ministry of Health, PHARE-PMU, attn.: Ms M. Kantardjieva, 5, Sveta Nedelia Square, BG-Sofia 1000, telefax (359-2) 80 00 31;
- b) Commissie van de Europese Gemeenschappen, DG I, Operationele dienst Phare, t.a.v. de heer H. Faudel, Wetstraat 200, (SC 29-1/48), B-1049 Brussel, telefax (32-2) 299 17 00;
- c) voorlichtingsbureaus van de Europese Gemeenschappen te:

D-53113 Bonn, Zitelmannstraße 22 [Tel. (49) 228 53 00 90; Telefax (49) 22 85 30 09 50],

NL-2594 AG Den Haag, E.V.D., afdeling PPA, Bezuidenhoutseweg 151 [tel. (31-70) 379 88 11; telefax (31-70) 379 78 78],

L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, rue Alcide de Gasperi [tél. (352) 43 01 1; télécopieur (352) 43 01 44 33],

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain [tél. (33) 1 40 63 38 38; télécopieur (33) 1 45 56 94 17],

I-00187 Roma, via Poli 29 [tel. (39-6) 678 97 22; telefax (39-6) 679 16 58],

DK-1787 København V, Dansk Industri, Projekt- og Licitationskontoret, afd. EMI [tlf. (45) 33 77 33 77; telefax (45) 33 77 33 00],

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate [tel. (44) 71 973 19 92; facsimile (44) 71 973 19 00/19 10],

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street [tel. (353) 1 71 22 44; facsimile (353) 1 71 26 57],

GR-10674 Athens, Vassilissis Sofias 2 [τηλ. (30) 1 724 39 82, τηλεφάξ (30) 1 724 46 20],

E-28001 Madrid, calle de Serrano, 41, 5a planta [tel. (34-1) 435 17 00, 435 15 28; telefax (34-1) 576 03 87, 577 29 23],

P-1200 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º [tel. (351) 1 54 11 44; telefax (351) 1 55 43 97].

4. De inschrijvingen

De inschrijvingen dienen uiterlijk op 28.2.1994 om 11.00 uur, plaatselijke tijd, te zijn binnengekomen bij:

Ministry of Health, PHARE-PMU, attn: Ms M. Kantardjieva, 5, Sveta Nedelia Square, BG-Sofia 1000.

De inschrijvingen zullen op 28.2.1994 om 14.00 uur, plaatselijke tijd, in het openbaar worden geopend te: Ministry of Health, PHARE-PMU, attn: Ms M. Kantardjieva, 5, Sveta Nedelia Square, BG-Sofia 1000.

Mededeling over de voorgenomen herziening van een anti-dumpingverordening

(93/C 340/10)

Na publikatie van het bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* dat de anti-dumpingmaatregelen die bij Verordening (EEG) nr. 3905/88 van de Raad ⁽¹⁾ waren ingesteld binnenkort zouden vervallen ⁽²⁾, heeft de Commissie een verzoek ontvangen tot herziening van deze verordening waarbij een definitief anti-dumpingrecht was ingesteld op de invoer van gedeeltelijk verstrekt polyestergaren (POY) en getextureerd polyester-garen (PTY) van oorsprong uit de Republiek Korea, Taiwan en Turkije. Dit verzoek was ingediend door het Internationale Comité voor rayon en kunstvezels (CIRFS) namens producenten die 85 % van de EG-productie van polyestergaren voor hun rekening zouden nemen, op grond van artikel 15, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad van 11 juli 1988 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap ⁽³⁾.

In het verzoek wordt aangevoerd, en met voldoende bewijsmateriaal gestaafd, dat gedurende de periode van 1988-1992 nog steeds zeer grote hoeveelheden polyester-garen (POY en PTY) uit de betrokken landen werden ingevoerd. Met name werd erop gewezen dat de invoer van POY-garens uit Turkije in de periode 1988-1992 met 276 % is gestegen, ondanks het anti-dumpingrecht en een vermindering van de uitvoersubsidies.

Van mei 1992 tot mei 1993 zouden de prijzen van POY-garens (niet-getextureerd) in de Gemeenschap met 26 % zijn gedaald en die van PTY-garens (getextureerd) met 22 %, terwijl ook de invoerprijzen in de laatste twee jaren zijn gedaald. Vooral door de sterke stijging van de

invoer uit Turkije zouden de prijzen voor POY-garens sterk zijn gedaald.

Tevens wordt erop gewezen dat de bezettingsgraad van de EG-bedrijfstak tegen het einde van 1992 begon af te nemen en in 1993 waarschijnlijk tot 77 % zal dalen, terwijl een bezettingsgraad van 85 à 90 % normaliter noodzakelijk wordt geacht om een redelijke winst te kunnen behalen.

Bovendien zijn de drie exportlanden voornemens hun productiecapaciteit in 1993/1994 te verhogen, met name Korea. Dit land zal zijn capaciteit in 1994 waarschijnlijk met 237 000 ton verhogen ten opzichte van 1991, hetgeen neerkomt op een stijging van 43 %. Bovendien zou de huidige overcapaciteit in de betrokken landen een bedreiging voor de rentabiliteit van de EG-bedrijven vormen waarvan er verschillende reeds ernstige verliezen lijden.

Een sterke prijsdaling op de markt van het Verre Oosten (35 % voor getextureerd garen) zou de wereldmarkt tenslotte ernstig hebben verstoord. De betrokken produkten uit Taiwan en Korea zouden bij het vervallen van de maatregelen tegen dumprijzen in de Gemeenschap worden ingevoerd.

Na onderzoek van de in de klacht vervatte feiten en beweringen over de te verwachten gevolgen van het vervallen van de betrokken maatregelen is de Commissie, onder voorbehoud van een nader onderzoek, tot de conclusie gekomen dat voldoende is aangetoond dat het vervallen van de maatregelen opnieuw tot schade of dreiging van schade zal leiden.

Derhalve deelt de Commissie, na overleg, haar voornemen mede de hierna vermelde verordening, overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 2423/88, te herzien.

⁽¹⁾ PB nr. L 347 van 16. 12. 1988, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. C 175 van 26. 6. 1993, blz. 9.

⁽³⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1.

Produkt	Land van oorsprong of uitvoer	Maatregel	Referentie
Polyestergaren (POY en PTY)	Republiek Korea Taiwan Turkije	Recht	Verordening (EEG) 3905/88 PB nr. L 347 van 16. 12. 1988

HOF VAN JUSTITIE

EUROPEES PARLEMENT

Aankondiging van een algemeen vergelijkend onderzoek

(93/C 340/11)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement publiceren in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 340 A van 17 december 1993 het navolgende algemene vergelijkende onderzoek:

Deense uitgave

— EUR/A/33 (juristen met opleiding in Deens recht — administrateurs).

Het betrokken nummer van het Publikatieblad is op aanvraag verkrijgbaar bij de Afdeling Personeel van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, L-2925 Luxemburg.
